



P.Z. br. 18

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/16-01/93

URBROJ: 65-16-06

Zagreb, 28. studenoga 2016.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem ***Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit***, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 28. studenoga 2016. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrinušića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.

PREDSJEDNIK


Božo Petrov



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

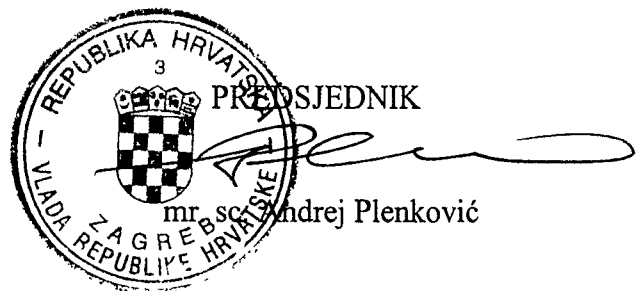
Klasa: 022-03/16-01/85
Urbroj: 50301-25/14-16-5
Zagreb, 28. studenoga 2016.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Zdravka Marića, ministra financija, Željka Tufekčića, državnog tajnika u Ministarstvu financija, te Zdravka Zrинуšića, pomoćnika ministra financija – ravnatelja Porezne uprave.



VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DOBIT**

Zagreb, studeni 2016.

**KONAČNI PRIJEDLOG
ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O POREZU NA DOBIT**

Članak 1.

U Zakonu o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16), u članku 5. iza stavka 6. dodaju se stavci 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. i 14. koji glase:

„(7) Porezni obveznik koji u prethodnom poreznom razdoblju nije ostvario prihode veće od 3.000.000,00 kuna može poreznu osnovicu utvrditi prema novčanom načelu.

(8) Porezna osnovica iz stavka 7. ovoga članka utvrđuje se tako da se porezna osnovica iz stavka 1. ovoga članka prije propisanih dodatnih uvećanja ili umanjenja, uveća ili umanja za određene nenovčane transakcije i nerealizirane dobitke/gubitke te određene novčane transakcije i realizirane dobitke/gubitke.

(9) Porezna osnovica poreznog razdoblja iz stavka 8. ovoga članka dodatno se:

a) uvećava za

1. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja dugotrajne materijalne i nematerijalne imovine
2. rashode (gubitke) od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
3. rashode vrijednosnog usklađenja potraživanja od kupca za isporučena dobra i obavljene usluge
4. rashode od rezerviranja
5. rashode od nerealiziranih tečajnih razlika
6. rashode od ostalih nenovčanih transakcija
7. smanjenja potraživanja od poslovnih aktivnosti
8. smanjenja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
9. smanjenja zaliha
10. povećanja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
11. povećanja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
12. ostale korekcije koje povećavaju dobit i

b) umanjuje za

1. prihode od vrijednosnih usklađenja financijske imovine
2. prihode od rezerviranja
3. prihode od nerealiziranih tečajnih razlika
4. prihode od ostalih nenovčanih transakcija
5. povećanja potraživanja od poslovnih aktivnosti
6. povećanja kratkotrajnih potraživanja po osnovi kamata priznatih u prihode
7. povećanja zaliha
8. smanjenja kratkoročnih obveza od poslovnih aktivnosti
9. smanjenja kratkoročnih obveza po osnovi kamata priznatih u rashode
10. ostale korekcije koje smanjuju dobit.

(10) Nakon proteka roka za naplatu određenih stavki iz stavka 8. ovoga članka ili po realizaciji stavki koji su dodatno umanjili ili uvećali poreznu osnovicu iz ovoga članka iste se uključuju u poreznu osnovicu na način propisan ovim Zakonom, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjjenja porezne osnovice.

(11) Porezni obveznik koji namjerava promijeniti način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka podnosi Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznoga razdoblja izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice. Porezni obveznik koji dostavi izjavu o promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice ukoliko zadovoljava uvjete iz stavka 7. i stavka 12. ovoga članka može primjenjivati taj postupak od prvog dana poreznog razdoblja.

(12) Porezni obveznik koji je i obveznik poreza na dodanu vrijednost, može izabrati način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka ukoliko primjenjuje postupak oporezivanja prema naplaćenim naknadama sukladno posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(13) Porezni obveznik koji je izabrao način utvrđivanja porezne osnovice prema stavku 7. ovoga članka mora zadržati isti način utvrđivanja porezne osnovice najmanje tri porezna razdoblja ukoliko zadovoljava uvjete iz toga stavka i uvjete iz stavka 12. ovoga članka.

(14) Način provedbe ovoga članka pravilnikom propisuje ministar financija.“.

Članak 2.

Iza članka 5.a dodaje se članak 5.b koji glasi

„Članak 5.b

(1) Iznimno od članka 5. stavka 1. ovoga Zakona obveznici poreza na dobit iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona mogu osnovicu poreza na dobit utvrditi u paušalnom iznosu, ukoliko u prethodnom poreznom razdoblju nisu po osnovi obavljanja gospodarske djelatnosti ostvarili prihode veće od iznosa propisanog za ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost prema posebnom propisu o porezu na dodanu vrijednost.

(2) Oporezivanje prema stavku 1. ovoga članka ne mogu primijeniti osobe iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona ukoliko obavljaju samo djelatnost po osnovi koje su obveznici poreza na dobit ili po osnovi te djelatnosti ostvaruju više od 50% ukupnih prihoda.

(3) Porezni obveznik iz stavka 1. ovoga članka za potrebe utvrđivanja paušalne obveze poreza na dobit vodi evidenciju o prihodima po osnovi obavljanja djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka.

(4) Porezni obveznik iz stavka 1. ovog članka koji namjerava plaćati porez na dobit u paušalnom iznosu podnosi zahtjev za plaćanje poreza u paušalnom iznosu Poreznoj upravi najkasnije 15 dana nakon početka poreznoga razdoblja. Porezni obveznik kojemu se tijekom

poreznog razdoblja prema članku 2. stavku 7. Zakona utvrdi obveza plaćanja poreza na dobit može zahtjev iz ovoga članka podnijeti u roku od 8 dana nakon utvrđenja obveze plaćanja poreza na dobit.

(5) Godišnji porez u paušalnom iznosu utvrđuje Porezna uprava rješenjem. Rješenje o utvrđenom godišnjem porezu vrijedi do izmjene. Razlika godišnjeg paušalnog poreza za uplatu ili za povrat utvrđuje se na temelju izvješća iz stavka 8. ovoga članka, koje porezni obveznik podnosi Poreznoj upravi najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka poreznog razdoblja za koje se izvješće podnosi. Porezni obveznik obvezan je razliku godišnjeg paušalnog poreza uplatiti s danom podnošenja izvješća.

(6) Porezna uprava može na temelju obavljenog nadzora i/ili prikupljenih podataka o ostvarenim prihodima, ukinuti rješenje iz stavka 5. ovoga članka i donijeti rješenje o plaćanju predujma poreza u skladu sa člankom 34. stavcima 1. i 2. ovoga Zakona, ako utvrdi da je porezni obveznik ostvario prihode po osnovi obavljanja djelatnosti iz članka 2. stavka 7. ovoga Zakona iznad iznosa iz stavka 1. ovoga članka. Ukoliko tijekom poreznog razdoblja, prema evidenciji iz stavka 3. ovoga članka, porezni obveznik ostvari prihode veće od iznosa propisanog stavkom 1. ovoga članka obvezan je izvijestiti Poreznu upravu u roku od 8 dana.

(7) U slučaju iz stavka 6. ovoga članka porezni obveznik je obvezan odmah prijeći na utvrđivanje porezne osnovice prema članku 5. stavku 1. ovoga Zakona.

(8) Visinu paušalne porezne osnovice i poreza na dobit, rokove plaćanja te evidencije i izvješća u svezi paušalnog oporezivanja, utvrđuje pravilnikom ministar financija.“.

Članak 3.

U članku 6. stavku 1. točka 6. briše se.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„(5) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovog Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu, primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.“

Stavci 6., 7., 8., 9., i 10. brišu se.

Dosadašnji stavak 11. postaje stavak 6.

Članak 4.

U članku 7. stavku 1. točki 3. broj: „70“ zamjenjuje se brojem: „50“, a riječi: „ i razonode“ brišu se.

U točki 4. broj: „30“ zamjenjuje se brojem: „50“.

Iza stavka 9. dodaje se stavak 10. koji glasi:

„(10) Porezni obveznik iz članka 5. stavka 7. ovoga Zakona koji utvrđuje poreznu osnovicu prema novčanom načelu, primjenjuje odredbe ovoga članka na odgovarajući način uz primjenu novčanog načela.“.

Članak 5.

U članku 9. stavku 3. riječi: „koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja“ zamjenjuju se riječima: „obveznikom poreza na dobit koji nije povezana osoba, prema posebnom propisu u slučaju stečaja, arbitraže ili mirenja“.

U stavku 4. riječi: „nije fizička osoba.“ zamjenjuju se riječima: „je obveznik poreza na dobit. Priznaje se i otpis zastarjelih potraživanja do 200,00 kuna od nepovezanih fizičkih osoba čiji dug nije nastao po osnovi obavljanja djelatnosti obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti, ako ukupno utvrđeno potraživanje po pojedinoj osobi na zadnji dan poreznog razdoblja ne prelazi taj iznos.“.

Iza stavka 7. dodaju se stavci 8. i 9. koji glase:

„(8) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, porezno priznati rashod je otpis potraživanja iskazanih u prihodima od nepovezane osobe ukoliko porezni obveznik dokaže da troškovi pokretanja određenih postupaka iz stavka 3. ovoga članka premašuju iznos potraživanja ili ako dokaže da je pažnjom dobrog gospodarstvenika pokrenuo određene radnje s ciljem naplate potraživanja pri čemu je utvrdio konačnu nemogućnost naplate otpisanog iznosa potraživanja.

(9) Porezno priznatim rashodom otpisa potraživanja smatra se otpis duga prema posebnom propisu o stečaju potrošača.“.

Članak 6.

U članku 14. iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Iznimno od stavka 3. ovoga članka porezni obveznik može kamatu iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđivati prema uvjetima i na način propisan člankom 13. ovoga Zakona i pod uvjetom da taj način primjenjuje na sve ugovore.“.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.

Članak 7.

Iza članka 14. dodaje se naslov i članak 14.a koji glase:

„5.2. Prethodni sporazum o transfernim cijenama

Članak 14.a

(1) Prethodni sporazum o transfernim cijenama i ugovornim odnosima iz članka 13. i 14. ovoga Zakona jest sporazum između poreznog obveznika i Ministarstva financija Porezne

uprave te poreznih tijela drugih država u kojima su povezane osobe rezidenti ili posluju preko poslovne jedinice, kojim se za transakcije između povezanih osoba, prije nego što su započele, utvrđuje odgovarajući skup kriterija kao što su metode, usporednice, odgovarajuća usklađivanja ili ključne pretpostavke u vezi s budućim događajima, da bi se odredile transferne cijene za te transakcije tijekom određenog vremenskog razdoblja.

(2) Prethodni sporazum o transfernim cijenama obvezujući je za poreznog obveznika i za Ministarstvo financija, Poreznu upravu za vrijeme za koje je sklopljen.

(3) Troškove sklapanja prethodnog sporazuma o transfernim cijenama u cijelosti snosi porezni obveznik.

(4) Način sklapanja, sadržaj, rokove važenja i iznose troškova sklapanja prethodnih sporazuma o transfernim cijenama pravilnikom propisuje ministar financija.“.

Članak 8.

U članku 16. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„(4) Na kraju prvog poreznog razdoblja u kojemu je porezni obveznik izabrao način utvrđivanja porezne osnovice prema članku 5. stavku 7. ovoga Zakona, porezni obveznik je dužan utvrđenu dobit uvećati i umanjiti uz primjenu suprotnog predznaka pozicija iz stavka 2. ovoga članka te uvećati za obveze prema zaposlenima, vodeći se načelom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja i načelom izbjegavanja dvostrukog umanjenja porezne osnovice.“.

Članak 9.

Članak 28. mijenja se i glasi:

„Porez na dobit plaća se na utvrđenu poreznu osnovicu po stopi:

1. 12% ukoliko su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi do 3.000.000,00 kuna, ili
2. 18% ukoliko su u poreznom razdoblju ostvareni prihodi jednaki ili veći od 3.000.000,01 kuna.“.

Članak 10.

Članak 28.a mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti, odnosno na području Grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit.

(2) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom

razvoju Republike Hrvatske, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti, odnosno na području Grada Vukovara, plaćaju 50 % od propisane stope poreza.

(3) Iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

(4) Smatra se da porezni obveznik iz stavka 1. i 2. ovoga članka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika ako je isti proveo u radnom odnosu na neodređeno vrijeme kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na potpomognutom području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske, odnosno na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

(5) Način ostvarivanja porezne olakšice iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se pravilnikom koji donosi ministar financija u suradnji s ministrom nadležnim za regionalni razvoj.“.

Članak 11.

U članku 31. stavak 11. mijenja se i glasi:

„(11) Porezni obveznik iz stavka 2. ovoga članka obavezan je obračunati, obustaviti i uplatiti porez po odbitku pri plaćanju naknada iz ovoga članka.“.

Članak 12.

U članku 34. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Porezni obveznik plaća predujam poreza na osnovi porezne prijave za prethodno porezno razdoblje. Predujam se plaća mjesečno do kraja mjeseca za protekli mjesec, u svoti koja se dobije kada se porezna obveza za prethodno porezno razdoblje podijeli s brojem mjeseci istoga razdoblja.“.

Članak 13.

U članku 38. stavku 1. točki 2. iza riječi: „članak 31.“ dodaju se riječi: „stavak 11.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„(3) Za ponovljeni prekršaj iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se pravna osoba i fizička osoba obveznik poreza na dobit novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 300.000,00, a odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 30.000,00 kuna.“

Prijelazne i završne odredbe

Članak 14.

(1) Kreditnoj instituciji koja otpiše potraživanja za glavnica i kamate, a koja su razvrstana temeljem Odluke o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija (Narodne novine, broj 41A/14) u djelomično nadoknadive i potpuno nenadoknadive plasmane te joj po toj osnovi nastane:

1. rashod, jer je iznos otpisa potraživanja veći od iznosa u ranijim razdobljima iskazanog porezno priznatog rashoda od umanjenja vrijednosti plasmana, taj rashod je realizirani gubitak i porezno priznati rashod
2. prihod, jer je iznos otpisa potraživanja manji od iznosa u ranijim razdobljima iskazanog porezno priznatog rashoda od umanjenja vrijednosti plasmana, taj prihod je oporezivi i uključuje se u poreznu osnovicu.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka primjenjuju se ako su kumulativno ispunjeni sljedeći uvjeti:

- potraživanje koje se otpisuje iskazano je u poslovnim knjigama kreditne institucije kao djelomično nadoknativ i potpuno nenadoknativ plasman do 31. prosinca 2015.
- potraživanje koje se otpisuje iskazano je u poslovnim knjigama kreditne institucije čija je vrijednost umanjena do 31. prosinca 2015. godine temeljem odluke iz stavka 1. ovoga članka
- potraživanje se otpisuje po osnovi otpusta duga u smislu posebnog propisa koji regulira obvezne odnose, a koji nastaje pisanom izjavom kreditne institucije o tome da je prestala dužnikova obveza u navedenom iznosu kao i obveza jamca, jer se odriče od prava zahtijevati ispunjenje i s tom izjavom se dužnik suglasio
- dužnik kojemu se otpušta dug nije povezana osoba u smislu Zakona o porezu na dobit i posebnog propisa o kreditnim institucijama i
- rashod iz stavka 1. točke 1. ovoga članka iskazan je u Računu dobiti i gubitka razdoblja u kojemu je otpisano potraživanje temeljem otpusta duga.

(3) Porezni obveznik dužan je uz prijavu poreza na dobit za 2017. godinu dostaviti pregled otpisa izvršenih sukladno stavcima 1. i 2. ovoga članka Zakona, po pojedinom plasmanu i korisniku kredita.

Članak 15.

(1) Ovaj Zakon primjenjuje se u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2017. godinu i nadalje odnosno za porezna razdoblja koja počinju od 1. siječnja 2017. godine, osim odredbe članka 4. stavka 2. ovoga Zakona koja se primjenjuje u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2018. godinu i nadalje te osim odredbi članka 5. ovoga Zakona koje se primjenjuju u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2016. godinu i nadalje.

(2) Iznimno od članka 12. ovoga Zakona, pri izračunu predujam poreza na dobit iz članka 34. stavka 1. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16) za 2017. godinu, temeljem prijave poreza na dobit za 2016. godinu, primjenjuju se porezne stope iz članka 9. ovoga Zakona, pri čemu se ne uzima u obzir

umanjenje porezne obveze iskazane po osnovi članka 28.a stavka 2. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16).

(3) Porezni obveznici koji su izvršili umanjeње porezne osnovice temeljem članka 6. stavka 1. točke 6. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16), nakon stupanja na snagu ovoga Zakona primjenjuju odredbe članka 6. stavaka 5., 6., 7., 8., 9. i 10. i članka 31. stavka 11. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16).

(4) Odredbe Pravilnika o porezu na dobit (Narodne novine, br. 95/05, 133/07, 156/08, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 146/12, 160/13, 12/14, 157/14 i 137/15) ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s ovim Zakonom.

(5) Pravilnik iz članka 7. i članka 10. ovoga Zakona donosi ministar financija u roku od 90 dana.

(6) Ovlašćuje se ministar financija uskladiti provedbene propise Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu.

Članak 16.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2017. godine, osim odredbe članka 4. stavka 2. kojom se mijenja članak 7. stavak 1. točka 4. Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16) koja stupa na snagu 1. siječnja 2018. godine.

OBRAZLOŽENJE

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Potreba za ovim izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit proizlazi iz Nacionalnog programa reformi 2016. kojeg je Vlada Republike Hrvatske usvojila u travnju 2016. godine na svojoj 17. sjednici. Prema Nacionalnom programu reformi, dva glavna cilja strukturnih politika u 2016. i 2017. godini odnose se na povećanje održivosti duga opće države i promicanje rasta i zapošljavanja u hrvatskom gospodarstvu. Radi ispunjavanja navedenih ciljeva od strane ministra financija osnovana je ekspertna radna skupina u cilju sveobuhvatne analize poreznog sustava.

Tijekom analize poreznog sustava utvrđeno je da su bitne karakteristike trenutnog poreznog sustava visoko porezno opterećenje u odnosu na zemlje u okruženju s jedne strane i prevelik broj poreznih olakšica, oslobođenja i izuzeća s druge strane, s upitnim efektom što potvrđuju i izvješća Europske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda. Osim navedenoga, utvrđena je i porezna nestabilnost i nesigurnost što potvrđuje i činjenica da je u razdoblju od 2012. do 2015. godine bilo čak 44 izmjene i dopune poreznih propisa, što je rezultiralo nejasne i nedosljedne zakonske odredbe i nedovoljno poznavanje prava i obveza iz porezno-pravnog odnosa od strane poreznih obveznika. Porezna nestabilnost koja proizvodi poreznu nesigurnost jedna je od glavnih zapreka razvoju poduzetništva, kao i jedan od razloga za izostanak i odbijanje domaćih i stranih investicija. Također, utvrđeno je da je zbog čestih izmjena poreznih propisa, na nižim razinama poreznih vlasti dolazilo do nedorečenog i neujednačenog postupanja.

Temeljem tako utvrđenog trenutnog stanja utvrđeni su ciljevi reforme poreznog sustava i to: smanjenje ukupnog poreznog opterećenja, poticanje konkurentnosti gospodarstva, izgradnja socijalno pravednijeg poreznog sustava, stabilan, održiv i jednostavan porezni sustav, pojednostavljenje i pojeftinjenje porezne administracije kao i pružanje veće pravne sigurnosti poreznim obveznicima.

II. PITANJA KOJA SE RJEŠAVAJU OVIM ZAKONOM

Radi ispunjavanja prethodno navedenih ciljeva zbog kojih se ovaj Zakon donosi, nakon provedene analize, u sustavu poreza na dobit provodi se smanjenje poreznog tereta za sve obveznike poreza na dobit uz poseban poticaj razvoju malog poduzetništva i poduzetnika koji započinju poslovnu aktivnost. Tako se predlaže smanjenje osnovne porezne stope sa 20% na 18%, a za porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna na 12%. Predložene porezne stope bi se primijenile pri podnošenju godišnjih poreznih prijava za razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2017. godine, pri čemu će se predujam poreza na dobit za 2017. godinu prema prijavi poreza na dobit za 2016. utvrditi primjenom nižih poreznih stopa, 18% ili 12%.

Paralelno sa smanjivanjem porezne stope, zbog potrebe očuvanja određene razine prihoda s osnove poreza na dobit odnosno radi fiskalne održivosti predlaže se širenje porezne osnovice ukidanjem porezne olakšice za reinvestiranu dobit i izmjenama u načinu korištenja regionalnih poreznih olakšica. Kada je riječ o regionalnim poreznim olakšicama predlaže se ukidanje porezne olakšice propisane za potpomognuta područja i to područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju, dok bi se za područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I.

skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju plaćao porez po umanjenoj stopi za 50%, a na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara ne bi se plaćao porez na dobit. Prema predloženome, izmjene u načinu korištenja poreznih olakšica primijenit će se pri podnošenju godišnjih poreznih prijava za razdoblja koja počinju teći od 1. siječnja 2017. godine. Prema predloženome, porezni poticaji za izvršene investicije i ulaganja u dugotrajnu imovinu provodit će se samo putem posebnog propisa o poticanju ulaganja. Zakon o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 102/15) pruža mogućnost, ovisno o visini ulaganja u dugotrajnu imovinu i broju novootvorenih radnih mjesta, plaćanje poreza na dobit primjenom porezne stope od 0% u razdoblju do 10 godina. Stoga ukidanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit ne može negativno utjecati na razvoj investicija.

Predlaže se za male porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna mogućnost utvrđivanja porezne osnovice poreza na dobit prema novčanom načelu. Porezni obveznici koji su i obveznici poreza na dodanu vrijednost, moći će izabrati predloženi način utvrđivanja porezne osnovice ukoliko su prema propisu o porezu na dodanu vrijednost izabrali plaćanje poreza na dodanu vrijednost prema naplaćenju realizaciji. Obzirom da je riječ o obveznicima poreza na dobit koji su obveznici primjene računovodstvenih propisa i standarda ta obveza bi se i dalje zadržala, ali bi se porezna osnovica i obveza poreza na dobit utvrdila prema novčanom načelu.

Slijedeći preporuku Vijeća Europske unije iz Nacionalnog programa reformi 2016. prema kojoj je nužno povećati sposobnost financijskog sektora da pridonese pokretanju oporavka gospodarstva zbog izazova u području loših velikih kredita poduzećima i građanima, posebice stambenih kredita, Nacionalni program reformi 2016. predviđa mjere koje će utjecati na stvaranje učinkovitijeg režima za rješavanje nelikvidnosti i zaduženosti. Programom Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016. - 2020. također je utvrđen cilj smanjiti nelikvidnost i insolventnost privatnog sektora smanjenjem udjela nenaplativih kredita.

Radi provođenja navedenih ciljeva predlaže se jednokratna mjera, kao iznimna odredba u odnosu na porezni tretman ostalih potraživanja, koja bi potaknula kreditne institucije da izvrše otpise potraživanja od dužnika za već utvrđena teško naplativa i nenaplativa potraživanja.

Radi uočene potrebe ubrzanja postupka razduživanja i smanjenja udjela teško naplativih i nenaplativih kreditnih plasmana, predlaže se odredba koja bi se primijenila samo tijekom 2017. godine, a prema kojoj bi otpis djelomično nadoknadivih i u potpunosti nenadoknadivih plasmana, utvrđenih u skladu s Odlukom o klasifikaciji plasmana i izvanbilančnih obveza kreditnih institucija Hrvatske narodne banke na dan 31. prosinca 2015., od nepovezanih pravnih i fizičkih osoba, bez pokretanja sudskih ili ovršnih postupaka ili drugih postupaka propisanih Zakonom, bio porezno priznati rashod. Dakle, otpisi bi se mogli izvršiti za kreditne plasmane za koje su kreditne institucije sukladno propisima Hrvatske narodne banke već izvršile ispravke vrijednosti umanjenjem vrijednosti potraživanja i iskazivanjem rezervacija, stoga su ti iznosi već sadržani u porezno priznatim rashodima kreditnih institucija. Tako iskazani rashodi umanjili su porezne obveze kreditnih institucija u prethodnim poreznim razdobljima, a navise u razdoblju od 2009. do 2015. godine.

Prema predloženome otpisi potraživanja moći će se utvrditi kao porezno priznati rashod uz zadovoljavanje navedenih uvjeta te uz uvažavanje posebnih propisa Hrvatske narodne banke, samo tijekom 2017. godine obzirom da je riječ o iznimci u načinu priznavanja rashoda s osnove otpisa, kako bi se uz druge mjere iz Nacionalnog programa reformi 2016. potaknule kreditne institucije da potaknu proces razduživanja i gospodarsku aktivnost.

Pored navedenoga, predlažu se izmjene u načinu priznavanja rashoda s osnove otpisa nenaplaćenih potraživanja za isporučena dobra i obavljene usluge koje su primjenjive na sve porezne obveznike. U tom dijelu se propisuje i porezni tretman u slučaju otpisa dugova u slučaju stečaja potrošača.

Nadalje, predlažu se promjene u načinu priznavanja rashoda s osnove korištenja sredstava za osobni prijevoz i reprezentaciju, kako bi se izjednačili iznosi porezno priznatih i porezno nepriznatih rashoda obzirom da isti mogu sadržavati dio rashoda koji nisu izravno povezani s povećanjem prihoda s time da se odredbe o načinu priznavanja rashoda s osnove korištenja sredstava za osobni prijevoz primjenjuju od 1. siječnja 2018. godine.

Sukladno Zakonu o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16), državne ustanove, ustanove jedinica područne (regionalne) samouprave, ustanove jedinica lokalne samouprave, državni zavodi, političke stranke, sindikati, komore, udruge, umjetničke udruge, dobrovoljna vatrogasna društva, zajednice tehničke kulture, vjerske zajednice, turističke zajednice, sportski klubovi, sportska društva i savezi, zaklade i fundacije nisu obveznici poreza na dobit. Porezni tretman navedenih osoba zasniva se na činjenici kako se iste temeljno ne osnivaju radi trajnog i samostalnog obavljanja određene gospodarske djelatnosti s ciljem ostvarivanja dobiti, dohotka ili drugih gospodarsko procjenjivih koristi, već zbog obavljanja djelatnosti koje zadovoljavaju određene društvene i duhovne potrebe te zbog provođenja aktivnosti od interesa za opće dobro ili zbog obavljanja određenih javnih ovlasti. Međutim, uzimajući u obzir da sve navedene osobe, ukoliko zadovoljavaju možebitne uvjete propisane posebnim propisima, mogu obavljati određenu gospodarsku djelatnost, dakle obavljati djelatnosti kojima se bave trgovačka društva i drugi gospodarski subjekti koji stječu prihode razmjenom dobara ili usluga na tržištu i koji jesu obveznici poreza na dobit, te su osobe u određenim slučajevima obveznici poreza na dobit, ali samo temeljem obavljanja gospodarske djelatnosti. Takav porezni status načelno neprofitnih pravnih osoba propisan je kako bi njihov porezni status bio izjednačen s ostalim obveznicima poreza na dobit, u dijelu koji se odnosi samo na njihove gospodarske djelatnosti.

Međutim, kako određenim načelno neprofitnim osobama koje gospodarsku djelatnost obavljaju u vrlo malom segmentu svojih aktivnosti i kojima primjena računovodstvenih propisa i računovodstvenih standarda uz obveznu i istovremenu primjenu posebnih računovodstvenih propisa za neprofitne organizacije stvara značajne poteškoće, predložena je mogućnost da temeljno neprofitne pravne osobe, koje obavljaju određenu gospodarsku djelatnost, obvezu poreza na dobit za tu djelatnost utvrde u paušalnom iznosu. Predloženo je da obvezu poreza na dobit u paušalnom iznosu mogu utvrditi samo određene načelno neprofitne osobe koje po osnovi obavljanja oporezive gospodarske djelatnosti ne ostvaruju prihode veće od iznosa propisanog za obvezni ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost. Visina paušalne porezne osnovice i obveze poreza na dobit utvrditi će se u visini paušalno utvrđene obveze poreza na dohodak sukladno propisima o paušalnom oporezivanju samostalnih djelatnosti.

Plaćanje poreza na dobit u paušalnom iznosu prema predloženome ne bi bila obveza, već opcija za određene neprofitne osobe kojima obveza vođenja posebnog knjigovodstvenog praćenja poslovnih događaja vezanih uz obavljanje gospodarske djelatnosti, predstavlja značajnu poteškoću. Stoga će određene neprofitne pravne osobe koje obavljaju i gospodarsku djelatnost, obvezu poreza na dobit za tu djelatnost moći utvrditi u paušalnom iznosu, te će imati obvezu poreza na dobit neovisno o tome jesu li po osnovi obavljanja te gospodarske djelatnosti možebitno ostvarili dobit ili gubitak. Obvezu poreza na dobit u paušalnom iznosu mogle bi utvrditi samo određene neprofitne pravne osobe koje stječu prihode u navedenim iznosima i koje same procjene da im je mogućnost plaćanja poreza na dobit u paušalnom

iznosu povoljnija opcija u odnosu na utvrđivanje porezne obveze za određenu gospodarsku djelatnost koristeći istovremeno dva računovodstvena sustava.

Nadalje, prateći zadane ciljeve iz porezne reforme u smislu jačanja porezne sigurnosti i uklanjanja prepreka za razvoj stranih i domaćih investicija predlaže se mogućnost sklapanja prethodnih sporazuma o transfernim cijenama te utvrđivanje kamata između povezanih osoba primjenom metode transfernih cijena ili primjenom kamate koju objavi ministar financija.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim člankom propisuje se za male porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna mogućnost utvrđivanja porezne osnovice poreza na dobit prema novčanom načelu. Porezni obveznici koji su i obveznici poreza na dodanu vrijednost, moći će izabrati predloženi način utvrđivanja porezne osnovice ukoliko su prema propisu o porezu na dodanu vrijednost izabrali plaćanje poreza na dodanu vrijednost prema naplaćenju realizaciji. Obzirom da je riječ o obveznicima poreza na dobit koji su obveznici primjene računovodstvenih propisa i standarda, ta obveza bi se i dalje zadržala ali bi se porezna osnovica i obveza poreza na dobit utvrdila prema novčanom načelu.

Uz članak 2.

Ovim člankom uvodi se mogućnost plaćanja poreza na dobit u paušalnom iznosu za određene neprofitne osobe kojima obveza vođenja posebnog knjigovodstvenog praćenja poslovnih događaja vezanih uz obavljanje gospodarske djelatnosti predstavlja značajnu poteškoću. Naime, neprofitne osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost obvezne su, za tu djelatnost, evidentirati poslovne promjene u knjigovodstvu uz primjenu propisa o računovodstvu i prema računovodstvenim standardima, a s obzirom da iste za cjelokupno poslovanje vode poslovne knjige na način propisan posebnim propisima o računovodstvu neprofitnih organizacija (ili prema drugom propisu), isto predstavlja evidentiranje poslovnih promjena kroz dva sustava. Porez u paušalnom iznosu mogle bi plaćati samo one organizacije koje ne ostvaruju prihode veće od iznosa propisanog za ulazak u sustav poreza na dodanu vrijednost.

Uz članak 3.

Pozitivan utjecaj na održavanje makroekonomske stabilnosti, fiskalne održivosti i stvaranja bolje investicijske klime prema Nacionalnom programu reformi 2016. postiže se i snižavanjem poreznih stopa i širenjem porezne osnovice. Stoga se, u cilju širenja porezne osnovice, ovim člankom ukida mogućnost smanjenja osnovice poreza na dobit u slučaju kada se ostvarena dobit poreznog razdoblja koristi za povećanje temeljnog kapitala. Naime, ovu poreznu olakšicu koristi relativno mali broj korisnika (0,70%) u odnosu na ukupan broj obveznika poreza na dobit, a ista ima veliki utjecaj na državni proračun. Nadalje, porezni poticaji za izvršene investicije ulaganja u dugotrajnu imovinu provode se putem posebnog propisa o poticanju ulaganja. Zakon o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 102/15) pruža mogućnost, ovisno o visini ulaganja u dugotrajnu imovinu i broju novootvorenih radnih mjesta, plaćanja poreza na dobit primjenom porezne stope od 0% u razdoblju do 10 godina. Stoga ukidanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit ne može negativno utjecati na razvoj investicija. Ovim člankom izvršava se i usklađivanje s primjenom novčanog načela.

Uz članak 4.

Ovim člankom uvode se promjene u priznavanju troškova reprezentacije na način da bi se 50% troška reprezentacije utvrdilo kao porezno priznati rashod, a ne kao do sada 30%. Za

troškove sredstava za osobni prijevoz uvodi se promjena u vidu smanjenja porezno priznatog rashoda sa 70% na 50%. Na ovaj način izjednačili bi se iznosi porezno priznatih i porezno nepriznatih rashoda obzirom da isti mogu sadržavati dio rashoda koji nisu izravno povezani s povećanjem prihoda s time da se odredbe o načinu priznavanja rashoda s osnove korištenja sredstava za osobni prijevoz primjenjuju od 1. siječnja 2018. godine. Ovim člankom izvršava se i usklađivanje s primjenom novčanog načela.

Uz članak 5.

Prema ovom članku propisuju se izmjene u priznavanju otpisa potraživanja za isporučena dobra i obavljene usluge iskaznih u приходима na način da se pojednostavi postupak utvrđivanja konačne nemogućnosti naplate i utvrđivanja porezno priznatih rashoda, posebice ako je riječ o malim iznosima potraživanja za koja nije svrsishodno pokrenuti ovršni postupak ili sudski postupak. Predlaže se i usklađivanje s određenim odredbama Zakona o stečaju potrošača.

Uz članak 6.

Ovim člankom se propisuje mogućnost utvrđivanja kamata između povezanih osoba primjenom metode transfernih cijena.

Uz članak 7.

Prateći zadane ciljeve iz porezne reforme i u smislu jačanja pravne sigurnosti ovim člankom propisuje se mogućnost sklapanja prethodnih sporazuma o transfernim cijenama.

Uz članak 8.

Propisuje se postupak pri promjeni načina utvrđivanja porezne osnovice pri prelasku na novčano načelo. Izvršava se i usklađivanje s primjenom novčanog načela.

Uz članak 9.

Pozitivan utjecaj na održavanje makroekonomske stabilnosti, fiskalne održivosti i stvaranja bolje investicijske klime prema Nacionalnom programu reformi 2016. postiže se i snižavanjem porezne stope i širenjem porezne osnovice. Stoga se ovim člankom s ciljem poboljšanja investicijske klime, što pretpostavlja rast zaposlenosti i gospodarski rast, provodi smanjenje poreznog tereta za sve obveznike poreza na dobit uz poseban poticaj razvoju malog poduzetništva i poduzetnika koji započinju poslovnu aktivnost. Tako se ovim člankom propisuje smanjenje stope poreza na dobit sa 20% na 18% za porezne obveznike koji u poreznom razdoblju ostvare prihode jednake ili veće od 3.000.000,01 kuna i 12% za porezne obveznike koji u poreznom razdoblju ostvare prihode do 3.000.000,00 kuna te za porezne obveznike koji porez na dobit plaćaju prema paušalno utvrđenoj osnovici.

Uz članak 10.

Istovremeno sa smanjivanjem porezne stope, zbog potrebe očuvanja određene razine prihoda s osnove poreza na dobit odnosno radi fiskalne održivosti ovim člankom se predlaže širenje porezne osnovice izmjenama u načinu korištenja regionalnih poreznih olakšica. Ovim člankom ukida se porezna olakšica propisana za područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju, dok bi se na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju porez na dobit plaćao po umanjenoj stopi za 50% od propisane porezne stope, a na području Grada Vukovara ne bi se plaćao porez na dobit.

Uz članak 11.

Ovim se člankom izvršava usklađenje s člankom 38. Zakona o porezu na dobit koji se mijenja predloženim člankom 13.

Uz članak 12.

Prema ovom članku mijenja se izračun plaćanja predujmova poreza na dobit na način da se mjesečni predujam plaća u svoti koja se dobije kada se porezna obveza za prethodno porezno razdoblje podijeli s brojem mjeseci istoga razdoblja.

Uz članak 13.

Ovim člankom proširuju se prekršajne odredbe i to za prekršaj u slučaju ponavljanja određenog prethodno izrečenog prekršaja. Izvršava se i usklađenje s predloženim člankom 11.

Uz članak 14.

Slijedeći preporuku Vijeća Europske unije prema kojoj je nužno povećati sposobnost financijskog sektora da pridonese oporavku gospodarstva zbog izazova u području loših velikih kredita poduzetnicima i stambenih kredita te potrebu usklađivanja s Nacionalnim programom reformi iz 2016. godine u dijelu koji se odnosi na ključnu reformsku mjeru „Ubrzanje razduživanja kroz poticanje otpisa potraživanja“ radi stvaranja učinkovitijeg režima za rješavanje nelikvidnosti i razduživanja uz veći doprinos financijskog sektora oporavku gospodarstva te provodeći Program Vlade Republike Hrvatske za mandat 2016. - 2020. prema kojem je cilj smanjiti nelikvidnost i insolventnost privatnog sektora smanjenjem udjela nenaplativih kredita, ovim člankom, u okviru prijelaznih i završnih odredbi ovoga Zakona, propisuju se dodatni poticaji kreditnim institucijama da u većoj mjeri koriste izvansudske instance u svrhu postizanja djelomičnog ili potpunog otpisa teško naplativih i nenaplativih potraživanja (loših plasmana). Stoga, radi potrebe ubrzanja postupka razduživanja i smanjenja udjela teško naplativih i nenaplativih plasmana, propisuje se odredba kojom se potiče postupak razduživanja i to tijekom 2017. godine, a obuhvaća nenaplativa i teško naplativa potraživanja utvrđena na dan 31. prosinca 2015. godine pri čemu se otpis potraživanja, bez pokretanja sudskih ili ovršnih postupaka ili drugih postupaka propisanih Zakonom o porezu na dobit, uključuje u porezno priznati rashod. Dakle, riječ je o jednokratnoj mjeri, kao iznimnoj odredbi u odnosu na porezni tretman ostalih potraživanja, a izvršila bi se paralelno s izmjenama posebnih propisa Hrvatske narodne banke koje su sadržane u Nacionalnom programu reformi 2016. zbog iste reformske mjere, te koja bi potaknula kreditne institucije da izvrše otpise potraživanja od dužnika za već utvrđena teško naplativa i nenaplativa potraživanja.

Uz članak 15.

Ovim se člankom propisuje primjena ovog Zakona u postupku podnošenja prijave poreza na dobit za 2017. godinu te primjena ovog Zakona za 2016. godinu u odnosu na odredbe članka 5. ovoga Zakona i primjenu za 2018. godinu u odnosu na odredbe članka 4. stavka 2. ovoga Zakona. U odnosu na članak 5. ovoga Zakona, obveznici poreza na dobit podnose prijavu poreza na dobit četiri mjeseca nakon isteka poreznog razdoblja. Nakon stupanja na snagu ovoga Zakona podnositi će se prijave poreza na dobit za 2016. Obveznici poreza na dobit dužni su se pridržavati računovodstvenih standarda, stoga sumnjiva i sporna potraživanja od kupca za isporučena dobra i obavljene usluge iskazana u prihodima vrijednosno se usklađuju pri čemu se u poslovnim knjigama iskazuje rashod. Na taj način dolazi do neutralizacije prihoda po osnovi sumnjivih spornih ili nenaplativih potraživanja iskazanih u poslovnim knjigama. Navedena potraživanja i troškove vrijednosnih usklađenja porezni obveznik iskazuje u financijskim izvještajima, bilanci te računu dobiti i gubitka koji se zaključuju

zadnjim danom poreznog razdoblja odnosno s 31. prosincem 2016. godine, ali se sastavljaju nakon toga datuma. Naime, Zakon o računovodstvu kojega su se dužni pridržavati obveznici poreza na dobit propisuje da su poduzetnici dužni do 30. travnja tekuće godine dostaviti bilancu, račun dobiti i gubitka i dodatne podatke za prethodnu kalendarsku godinu Financijskoj agenciji. Te financijske izvještaje Porezna uprava preuzima od Financijske agencije obzirom da su sastavni dio prijave poreza na dobit koja se podnosi na propisanom Obrascu PD. Prilikom sastavljanja prijave poreza na dobit porezni obveznik je dužan, između ostaloga, povećati poreznu osnovicu u Obrascu PD za iznos vrijednosnih usklađenja odnosno za iznos ispravaka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluga iskazanog u rashodima zbog primjene računovodstvenih standarda ukoliko ista nisu utvrđena kao porezno priznati rashod prema Zakonu o porezu na dobit. Sukladno prethodno navedenim postupanjima, omogućava se poreznim obveznicima da nakon stupanja na snagu ovoga Zakona primjene odredbe članka 5. ovoga Zakona u svojim financijskim izvještajima, bilanci, računu dobiti i gubitka te u konačnici Prijavi poreza na dobit za 2016. godinu. Nadalje se propisuje iznimno postupanje pri izračunu predujma poreza na dobit za 2017. godinu gdje se u obzir ne uzima umanjenje porezne obveze temeljem regionalne porezne olakšice za potpomognuta područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju, ali se primjenjuju porezne stope iz članka 9. ovoga Zakona. Propisuje se i da odredbe važećeg Pravilnika o porezu na dobit ostaju na snazi u dijelu koji nije u suprotnosti s predloženim odredbama. Osim toga, propisuje se da porezni obveznici koji su u prethodnim poreznim razdobljima koristili poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit moraju nastaviti primjenjivati odredbe vezane uz dokazivanje povećanja temeljnog kapitala, investicije u dugotrajnu imovinu, zadržavanje broja radnika i posljedice naknadnog smanjenja temeljnog kapitala. Na kraju se daje ovlast ministru financija da uskladi provedbene propise Zakona o porezu na dobit (Narodne novine, br. 177/04, 90/05, 57/06, 146/08, 80/10, 22/12, 148/13, 143/14 i 50/16) s odredbama ovoga Zakona u roku od 90 dana od dana njegova stupanja na snagu te da u tom roku donese i pravilnik iz članka 7. i članka 10. ovoga Zakona.

Uz članak 16.

Ovim člankom propisuje se stupanje na snagu Zakona.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona, koji je prošao prvo čitanje u Hrvatskom saboru, u tekstu Konačnog prijedloga zakona nastale su izvjesne razlike kao posljedica uvažavanja stajališta iznesenih tijekom prvog čitanja Prijedloga zakona i promišljanja predlagatelja u cilju poboljšanja odredbi Konačnog prijedloga zakona.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da je izričaj potrebno doraditi u pravnom i nomotehničkom smislu te je isto i učinjeno.

Prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora da se obrazloži opravdanost povratnog djelovanja odredbe članka 13. (sada članak 15.) Konačnog prijedloga zakona te se isto dodatno pojašnjuje u obrazloženju članka 13. (sada članak 15.).

Prihvaćena je primjedba Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora te je člankom 13. (sada članak 15. stavak 5.) propisan rok u kojemu će se donijeti pravilnik iz članka 7. i članka 10. Konačnog prijedloga zakona.

U odnosu na Prijedlog zakona predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga zakona izmijenio sljedeće:

Dodan je novi članak 6. kojim je proširena odredba članka 14. Zakona o porezu na dobit radi usklađivanja s predloženom mogućnošću sklapanja sporazuma o transfernim cijenama na način da se kamata između povezanih osoba može utvrditi i primjenom metode transfernih cijena ili primjenom kamate koju objavljuje ministar financija.

U članku 9. (sada članak 10.) izmijenjena je visina porezne olakšice na području Grada Vukovara na način da visina porezne olakšice na tom području iznosi 100% odnosno da se porez na dobit na tom području ne plaća.

Dodan je novi članak 11. kojim se mijenja članak 31. stavak 11. Zakona o porezu na dobit na način da se isti usklađuje s člankom 38. Zakona o porezu na dobit u dijelu prekršajnih odredbi.

U članku 11. (sada članak 13.) dodan je novi stavak kojim se izvršava usklađenje članka 38. Zakona o porezu na dobit u odnosu na predloženi novi članak 11.

U članku 12. (sada članak 14.) pojednostavljen je izričaj kako bi se detaljnije pojasnio postupak otpisa potraživanja po osnovi djelomično nadoknadivih i u potpunosti nenadoknadivih plasmana. Navedeno je bilo potrebno kao bi se razjasnilo u kojem trenutku kreditne institucije iskazuju porezno priznate rashode otpisa, a to je u poreznom razdoblju kada je izvršeno umanjenje vrijednosti odnosno rezerviranje, te da ne dolazi do dvostrukog umanjenja porezne obveze.

U članku 13. (sada članak 15.) stavku 3. dodana je obveza primjene članka 31. stavka 11. važećeg Zakona o porezu na dobit nakon stupanja na snagu predloženog, za određene porezne obveznike, s obzirom da se predlaže izmjena tog stavka.

U članku 13. (sada članak 15.) i članku 14. (sada članak 16.) izmijenjen je datum stupanja na snagu članka 4. stavka 2. predloženog Zakona kojim se uređuje način priznavanja troškova sredstava za osobni prijevoz na način da se izmjene primjenjuju od 1. siječnja 2018. godine.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO TE RAZLOZI NEPRIHVAĆANJA

Primjedbe i prijedlozi na Prijedloga zakona iznesene na raspravi u Hrvatskom saboru i njegovim radnim tijelima tijekom prvoga čitanja ugrađene su u tekst Konačnog prijedloga zakona, s tim da neke primjedbe nisu mogle biti usvojene uz obrazloženje kako slijedi:

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba HNS-a, HSU-a Anke Mrak Taritaš i Ivana Vrdoljaka, Kluba zastupnika Promijenimo Hrvatsku i SNAGA prof.dr.sc. Ivana Lovrinovića, Kluba zastupnika HSS-a Davora Vlaovića, zastupnika Silvana Hrelje, zastupnika Saše Đujića, zastupnika Damira Mateljana, zastupnika Tomislava Žagara te zastupnika Davora Vlaovića o ukidanju olakšice za reinvestiranu dobit nisu prihvaćeni. U poreznom sustavu je već duže vrijeme u primjeni propis o poticanju ulaganja koji pruža mogućnost, ovisno o visini ulaganja u dugotrajnu imovinu i broju otvorenih radnih mjesta, plaćanje poreza na dobit i primjenom porezne stope od 0% u razdoblju od 10 godina. Međutim, uvođenjem novog Zakona o poticanju ulaganja (Narodne novine, broj 102/15), pored poreznih olakšica, isti sadrži vrlo značajne novine u poticanju ulaganja i potpuno je usklađen s pravnom stečevinom Europske unije u dijelu državnih potpora. Pored poreznih olakšica taj zakon daje cjelovitu podršku investiciji poduzetnika putem, na primjer, bespovratne novčane potpore za nova radna mjesta povezana s ulaganjem, bespovratne novčane potpore za usavršavanja povezana s ulaganjem, poticaji za razvojno-inovacijske aktivnosti, poticaji za aktivnosti poslovne podrške i aktivnosti usluga visoke dodane vrijednosti, te bespovratne novčane potpore za kapitalne troškove projekta ulaganja kao i poticaji za radno intenzivne projekte ulaganja. Stoga su se stekli uvjeti za ukidanje porezne olakšice za reinvestiranu dobit, a ukidanje iste neće negativno utjecati na razvoj investicija obzirom da će se poticanje investicija provoditi i pratiti putem jedinstvenog propisa o poticanju ulaganja. Naime, porezna olakšica za reinvestiranu dobit od 2015. godine po svom je sadržaju usporediva s poreznom olakšicom iz Zakona o poticanju ulaganja jer je iznos porezne olakšice vezan uz uvjet ulaganja u dugotrajnu imovinu i zadržavanje određenog broja radnika. Dakle nije jedini uvjet povećanje temeljnog kapitala kojega i nemaju svi porezni obveznici. Kada je riječ o dugotrajnoj imovini na osnovi koje je bilo moguće ostvariti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit, bilo je potrebno ispuniti uvjete da su i rashodi po osnovi korištenja te imovine u cijelosti porezno priznati, dakle nisu mogla biti uključena sredstva za osobni prijevoz vlasnika (automobili, jahte i slično). Važno je napomenuti da su korisnici porezne olakšice za reinvestiranu dobit dužni povećati poreznu osnovicu poreza na dobit pri smanjenju temeljnog kapitala neovisno iz kojega razloga dolazi do smanjenja temeljnog kapitala, dakle nije riječ o trajnoj poreznoj olakšici nego o odgodi oporezivanja. Tijekom analize poreznog sustava utvrđeno je da su bitne karakteristike trenutnog poreznog sustava visoko porezno opterećenje u odnosu na zemlje u okruženju s jedne strane i prevelik broj poreznih olakšica, oslobođenja i izuzeća s druge strane, s upitnim efektom što potvrđuju i izvješća Europske komisije i Međunarodnog monetarnog fonda. Kada je riječ o porezu na dobit, nakon provedene analize, predloženim se postiže smanjenje poreznog tereta za sve obveznike poreza na dobit uz poseban poticaj razvoju malog poduzetništva i poduzetnika koji započinju poslovnu aktivnost. Tako se predlaže smanjenje osnovne porezne stope sa 20% na 18%, a za porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna na 12%, ali se ukida porezna olakšica za reinvestiranu dobit koju je koristilo 0,76% poreznih obveznika u 2015. godini. Dakle, u ovoj cjelovitoj poreznoj reformi potrebno je gledati određenu izmjenju u kontekstu svih drugih predloženih promjena, ali i postojećih poreznih olakšica koje nisu propisane Zakonom o porezu na dobit.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba SDSS-a prof. dr. sc. Milorada Pupovca, Kluba zastupnika HDZ-a Branka Bačića, Kluba zastupnika SDP-a dr. sc. Siniše Hajdaš Dončića i prof. dr. sc. Branka Grčića, Kluba zastupnika MOST-a Nezavisnih lista Miroslava Šimića i Nikole Grmoje, Kluba zastupnika Stranke rada Solidarnosti, Reformista i Nezavisnih zastupnika Željka Lackovića, Kluba zastupnika Živog zida Ivana Vilibora Sinčića i dr. sc. Branimira Bunjca te zastupnika mr. sc. Borisa Lalovca vezano za otpis loših bankovnih plasmana nisu prihvaćeni. Nacionalni program reformi 2016. nalaže provedbu preporuke Vijeća Europske unije prema kojoj je potrebno povećati sposobnost kreditnih institucija da pridonesu pokretanju oporavka gospodarstva, ubrzavanjem postupka razduživanja i smanjenjem udjela teško naplativih i nenaplativih kreditnih plasmana. U poreznom dijelu ta se preporuka provodi ovim predloženim promjenama, kao jednokratna mjera, s ciljem poticanja kreditnih institucija da oproste dugove poduzetnicima i građanima, čime bi se značajno smanjio broj ovršnih i parničkih postupaka. Prema predloženim izmjenama otpisi bi se mogli izvršiti za kreditne plasmane za koje su kreditne institucije sukladno propisima HNB već izvršile ispravke vrijednosti umanjenoj vrijednosti potraživanja i iskazivanjem rezervacija, stoga su ti iznosi već sadržani u porezno priznatim rashodima kreditnih institucija. Tako iskazani rashodi su umanjili porezne obveze kreditnih institucija u prethodnim poreznim razdobljima, a najviše u razdoblju od 2009. do 2015. godine. Stoga se otpisom nenaplativih plasmana iskazanih kao rezervacija neće ponovno iskazati porezno priznati rashod odnosno neće doći do dvostrukog priznavanja rashoda. Kreditne institucije su na dan 31. prosinca 2015. godine (Bilten o bankama 2016.) iskazale iznos od 45 milijardi djelomično nadoknadivih i potpuno nenadoknadivih kreditnih plasmana, međutim ispravak vrijednosti po djelomično nadoknadivim i u potpunosti nenadoknadivim kreditima iznosio je 26 milijardi, a prema posljednjim objavljenim podacima (kraj prvoga polugodišta 2016.) iznosi 23,7 milijardi kuna. Nije moguće procijeniti ukupni iznos otpisa kojeg bi izvršile kreditne institucije temeljem predloženih odredbi, međutim pretpostavka je da se ne bi otpisivale sve rezervacije po osnovi djelomično nadoknadivih plasmana. Isto tako napominjemo da se dio rezervacija iskazanih na dan 31. prosinca 2015. godine odnosi i na rezervacije zbog pokrenutog predstečajnog ili stečajnog postupka, stečaja potrošača ili su nastale po osnovi konverzije kredita izvršenih sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o kreditnim institucijama (Narodne novine, broj 102/15). Kada bi se poduzetnicima i građanima smanjila dugovanja pretpostavka je da bi se poduzetnicima otvorio prostor za razvoj zaustavljenih investicija ili prostor za pokretanje gospodarskih aktivnosti koji su zbog krize zaustavljeni, a građanima bi se smanjenjem duga olakšale životne okolnosti, te bi se smanjio veliki broj ovršnih i parničnih postupaka koji se vode protiv građana i poduzetnika. Za razliku od drugih gospodarstvenika, kreditne institucije su prepoznate kao subjekti koji u ovom trenutku mogu dati snažan doprinos razduživanjem građana i poduzetnika što je preduvjet za pokretanje gospodarskih aktivnosti. U poreznom dijelu ta se preporuka provodi ovim predloženim promjenama, kao jednokratna mjera, s ciljem poticanja oprosta dugova poduzetnicima i građanima od strane kreditnih institucija te će se primijeniti samo u 2017. godini. Prateći preporuke Vijeća Europske unije, a što je sadržano i u Nacionalnom programu reformi 2016., nakon provedenog postupka razduživanja u drugom koraku će se donijeti mjere kojima bi se olakšao i diversificirao postupak financiranja poduzetnika i građana, odnosno kako bi se otklonile određene financijske prepreke.

Primjedbe i prijedlozi zastupnika Kluba zastupnika HNS-a, HSU-a Anke Mrak Taritaš, zastupnika Ivana Vilibora Sinčića i zastupnika Davora Vlaovića vezano za stope poreza na dobit, načina izračuna porezne obveze te različitog poreznog opterećenja za isti iznos dobiti, ovisno o visini prihoda nisu prihvaćeni. Do sada je sustav poreza na dobit primjenjivao jedinstvenu poreznu stopu od 20%. Cilj predložene cjelovite reforme je smanjiti

ukupno porezno opterećenje, međutim zbog potrebe očuvanja određene razine prihoda s osnove poreza na dobit odnosno radi fiskalne održivosti, u ovom trenutku nije bilo moguće sniziti poreznu stopu na 12% za sve obveznike poreza na dobit. Stoga je zbog zadanih fiskalnih okvira snižena osnovna porezna stopa sa 20% na 18%, a za porezne obveznike koji ostvaruju godišnje prihode do 3 milijuna kuna na 12%. Time se daje poseban poticaj mikro poduzetnicima i onima koji započinju poduzetničku djelatnost. Tendencija je u budućim poreznim razdobljima sniziti poreznu stopu za sve poduzetnike na 12%, odnosno imati jedinstvenu poreznu stopu, a ne propisivati više poreznih stopa. Predložena polazna osnovica za utvrđivanje porezne stope nije ostvarena dobit jer ostvarena dobit nije prepoznata kao pokazatelj pri razvrstavanju poduzetnika prema veličini. Poduzetnici se prema Zakonu o računovodstvu razvrstavaju se na mikro, male, srednje i velike ovisno o pokazateljima koji jesu: iznos ukupne aktive, iznos prihoda te prosječan broj radnika tijekom poslovne godine. Prema tom Zakonu mikro poduzetnik je obveznik poreza na dobit koji ne prelazi dva od slijedeća tri kriterija: ukupna aktiva 2.600.000,00 kuna, prihod 5.200.000,00 kuna i prosječan broj radnika tijekom poslovne godine 10 radnika. Uzimajući u obzir poznatu strukturu poreznih obveznika, kao i cilj stvaranja što jednostavnijeg sustava, utvrđeno je da pokazatelj prihoda do 3 milijuna kuna realno odražava mikro poduzetnika odnosno u poreznom smislu malog poduzetnika koji više treba određene poticaje jer određene neravnoteže u gospodarstvu teže podnosi nego veći poduzetnici.

Primjedbe i prijedlozi Kluba zastupnika Živog zida Ivana Vilibora Sinčića i Kluba zastupnika Promijenimo Hrvatsku i SNAGA prof.dr.sc. Ivana Lovrinovića vezano za oporezivanje imovine banaka i financijskih institucija nisu prihvaćeni. Uvođenje poreza na imovinu banaka je opcija koja je razmatrana zajedno s ekspertnom radnom skupinom koja je izvršila sveobuhvatnu analizu poreznog sustava i predložila izradu cjelovite porezne reforme. Međutim kada je riječ o porezu na imovinu banaka zaključak je da bi u ovom trenutku mogao dovesti do smanjenja kreditnih plasmana odnosno do smanjenja porezne osnovice za taj porez. Trenutni prioritet je predloženim mjerama potaknuti kreditne institucije da izvrše otpise loših kreditnih plasmana građanima i poduzetnicima, a u drugom koraku potaknuti ih da povećaju svoje kreditne plasmane građanima i poduzetnicima i to pod povoljnijim uvjetima nego u proteklim razdobljima. Stoga se procjenjuje da bi uvođenje poreza na imovinu banaka u ovom trenutku bio veliki rizik, jer bi mogao zaustaviti planirani razvoj odnosno taj porez mogao bi poskupiti kreditne plasmane poduzetnicima i građanima. Međutim, Europska komisija je u postupku izrade cjelovitog Prijedlog direktive (2013/52/EU) kojom se planira uvesti porez na određene financijske transakcije između samih financijskih institucija, pri čemu se ne bi obuhvatile transakcije s građanima i poduzetnicima. Prema tom prijedlogu bi se oporezivanje usmjerilo na financijski sektor kao takav, a ne na građane i poduzetnike zbog toga što financijske institucije obavljaju većinu transakcija na financijskim tržištima i tu zapravo ostvaruju značajne profite. Razmatra se opcija prihvaćanja poreza na financijske transakcije upravo iz razloga što se ne bi trebao odraziti na kreditne plasmane prema građanima i poduzetnicima, već na druge bankarske transakcije.

Primjedba i prijedlog zastupnika Mare Kristića za smanjenjem akontacija poreza na dobit bez provođenja upravnog postupka nije prihvaćena. Prije nego se odluči o promjeni predujma poreza na dobit, neophodno je utvrditi razloge koji su doveli do smanjenja poslovne aktivnosti, međutim to nije moguće bez pokretanja određenog postupka, odnosno nije moguće inercijom.

Primjedba i prijedlog zastupnika Branimira Bunjca vezano za nadzor nad transakcijama između povezanih osoba nije prihvaćena. Djelatnici Ministarstva financija,

Porezne uprave kao i porezni djelatnici drugih država članica Europske unije ili trećih zemalja kontinuirano se usavršavaju na području transfernih cijena. Od pristupanja Europskoj uniji naši djelatnici su na zajedničkim projektima imali puno više prilike za usavršavanjem i obrazovanjem u odnosu na razdoblje prije pristupanja Europskoj uniji, te su u tom segmentu i uočeni značajni pomaci. Djelatnici porezne uprave aktivno sudjeluju u svim radnim skupinama vezanim za projekte transfernih cijena, također su aktivno uključeni u Zajednički forum o transfernim cijenama (tijelo Europske komisije koje se bavi transfernim cijenama i međunarodnim oporezivanjem). Obveznici primjene transfernih cijena uglavnom su veliki porezni obveznici te u tome segmentu najveći doprinos nadzoru transfernih cijena daje Ured za velike porezne obveznike.

Primjedba i prijedlog zastupnika Tomislava Panenića za ostavljanjem porezne olakšice za potpomognuta područja I i II skupine djelomično je prihvaćena. U skladu s Nacionalnim programom reformi, paralelno sa smanjivanjem porezne stope, zbog potrebe očuvanja određene razine prihoda s osnove poreza na dobit odnosno radi fiskalne održivosti, predlaže se širenje porezne osnovice ukidanjem porezne olakšice za reinvestiranu dobit i izmjenama u načinu korištenja regionalnih poreznih olakšica. Dakle, u ovoj cjelovitoj poreznoj reformi potrebno je gledati određenu izmjenу u kontekstu svih drugih predloženih promjena. Porezna olakšica propisana za područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju ukida se, ali se olakšica za područja jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju porez na dobit plaća po umanjenoj stopi za 50% od propisane porezne stope, a na području Grada Vukovara ne bi se plaćao porez na dobit.

Primjedba i prijedlog zastupnika Kluba HNS-a HSU-a Ivana Vrdoljaka o priznavanju troška reprezentacije u iznosu 70% nije prihvaćena. Priznavanjem troška reprezentacije u visini 50% izjednačeni su iznosi porezno priznatih i porezno nepriznatih rashoda obzirom da isti mogu sadržavati dio rashoda koji nisu izravno povezani s povećanjem prihoda.

**TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU,
ODNOSNO DOPUNJUJU**

Članak 5.

- (1) Porezna osnovica je dobit koja se utvrđuje prema računovodstvenim propisima kao razlika prihoda i rashoda prije obračuna poreza na dobit, uvećana i umanjena prema odredbama ovoga Zakona.
- (2) Poreznu osnovicu poreznog obveznika rezidenta čini dobit ostvarena u tuzemstvu i inozemstvu.
- (3) Poreznu osnovicu nerezidenta čini samo dobit ostvarena u tuzemstvu, a utvrđuje se prema odredbama ovoga Zakona.
- (4) U poreznu osnovicu ulazi i dobit od likvidacije, prodaje, promjene pravnog oblika i podjele poreznog obveznika, a porezna osnovica utvrđuje se prema tržišnoj vrijednosti imovine, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (5) Rashodima iz stavka 1. ovoga članka smatraju se i rashodi po osnovi uplaćenih premija dobrovoljnoga mirovinskog osiguranja koje poslodavac uplaćuje u korist zaposlenika, uz njegov pristanak, tuzemnom dobrovoljnom mirovinskom fondu koji je registriran u skladu s propisima koji uređuju dobrovoljno mirovinsko osiguranje, a na koje se ne plaća porez na dohodak prema Zakonu o porezu na dohodak.
- (6) Rashodima poreznog razdoblja ne smatraju se rashodi koji nisu u svezi s obavljanjem djelatnosti poreznog obveznika niti su posljedica obavljanja djelatnosti.

Članak 5.a

- (1) Prava propisana odredbama ovoga Zakona, koja se osobito odnose na umanjenje porezne osnovice, izuzeća, oslobođenja od plaćanja poreza i poreza po odbitku ili umanjenje porezne obveze, porezni obveznik neće moći koristiti za aranžmane ili niz aranžmana ako se utvrdi da ih je porezni obveznik osnovao radi ostvarivanja, kao glavne svrhe ili jedne od glavnih svrha, navedenih pogodnosti, te kao takvi, s obzirom na sve relevantne činjenice i okolnosti, nisu autentični.
- (2) U smislu stavka 1. ovoga članka, aranžman predstavlja bilo koju poslovnu transakciju, aktivnost, shemu, sporazum, obvezu ili događaj, a može se sastojati od više mjera ili dijelova.
- (3) Aranžman ili niz aranžmana smatraju se neautentičnima u mjeri u kojoj nisu osnovani radi valjanih komercijalnih razloga koji odražavaju gospodarsku stvarnost, odnosno ako su osnovani radi utaje ili izbjegavanja poreza.

Članak 6.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona smanjuje se:

1. za prihode od dividendi i udjela u dobiti koji su utvrđeni na način propisan ovim Zakonom.

1.1. Prihodima iz točke 1. ovoga stavka smatraju se prihodi:

a) čiji je isplatitelj obveznik plaćanja poreza na dobit prema ovom Zakonu ili istovjetne vrste poreza, i

b) čiji je isplatitelj osnovan kao društvo čiji je pravni oblik usporediv s društvom kapitala, trgovačkim društvom odnosno društvom ili drugom osobom čiji je pravni oblik i način obračuna i plaćanja poreza usporediv s obveznicima poreza na dobit prema ovom Zakonu, i

c) koji isplatitelju nisu porezno priznati rashod odnosno odbitak.

1.2. Kada su prihodi od dividendi ili udjela u dobiti ostvareni iz država članica EU smatra se da su ispunjeni uvjeti iz točke 1. podtočke 1.1. a) i b) ovoga stavka ako je isplatitelj:

a) obveznik jednog od poreza za koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i

b) društvo koje poprima jedan od oblika na koji se primjenjuje zajednički sustav oporezivanja koji vrijedi za matična društva i povezana društva iz različitih država članica EU, prema popisu u dodatku koji je sastavni dio Pravilnika o porezu na dobit koji donosi ministar financija, i

c) rezident države članice EU u skladu s pravom te države i ne odnosi se na rezidente izvan EU prema međunarodnim ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, zaključenih s državama nečlanicama,

2. za prihode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani dobiti) ako su bili uključeni u poreznu osnovicu,

3. za prihode od naplaćenih otpisanih potraživanja koja su u prethodnim poreznim razdobljima bila uključena u poreznu osnovicu, a nisu isključena iz porezne osnovice kao porezno priznati rashod,

4. za svotu amortizacije koja nije bila porezno priznata u ranijim razdobljima do vrijednosti propisane u članku 12. ovoga Zakona,

5. za svotu poticaja u obliku poreznog oslobođenja ili olakšice sukladno posebnim propisima,

6. za reinvestiranu dobit, osim ako nije ostvarena iz bankarskog odnosno financijskog nebankarskog sektora.

(2) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona može se smanjiti za rashode ranijih razdoblja koji su bili uključeni u poreznu osnovicu.

(3) Za svote iz stavka 1. ovoga članka može se iskazati porezni gubitak, odnosno gubitak se može povećati, uz uvažavanje pravila o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

(4) Poticaji iz stavka 1. točke 5. ovoga članka koji sadrže državnu potporu moraju biti odobreni sukladno posebnim propisima o državnim potporama i potporama male vrijednosti.

(5) U smislu stavka 1. točke 6. ovoga članka, reinvestiranom dobiti smatra se ostvarena dobit poreznog razdoblja iskorištena za povećanje temeljnog kapitala sukladno posebnim propisima, koja je jednaka iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu s ciljem

očuvanja postojećih radnih mjesta i za koju se rashodi u cijelosti utvrđuju kao porezno priznati u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(6) Porezni obveznik koji smanjuje poreznu osnovicu sukladno stavku 1. točki 6. ovoga članka mora u roku od šest mjeseci nakon isteka roka za podnošenje prijave poreza na dobit dostaviti nadležnoj ispostavi Porezne uprave dokaz da je izvršio povećanje temeljnog kapitala i to ostvarenom dobiti poreznog razdoblja za koje je iskazao smanjenje porezne osnovice, a minimalno u iznosu izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu, tijekom poreznog razdoblja za koje se podnosi porezna prijava, prema stavku 5. ovoga članka.

(7) Porezni obveznik koji je izvršio reinvestiranje dobiti prema stavku 5. ovoga članka dužan je zadržati broj radnika utvrđenih na početku poreznog razdoblja za koje se iskazuje umanjeње porezne osnovice temeljem reinvestirane dobiti, i to najmanje dvije godine nakon proteka toga razdoblja.

(8) Umanjenje porezne osnovice za reinvestiranu dobit neće se priznati u slučaju smanjenja temeljnog kapitala povećanog reinvestiranom dobiti ili u slučaju smanjenja broja radnika prije proteka razdoblja iz stavka 7. ovoga članka.

(9) Dugotrajna imovina iz stavka 5. ovoga članka mora biti kupljena po tržišnim uvjetima.

(10) Porezni obveznici koji koriste poreznu olakšicu prema Zakonu o poticanju investicija i unapređenju investicijskog okruženja ne mogu temeljem istih izvršenih investicija u dugotrajnu imovinu koristiti poreznu olakšicu za reinvestiranu dobit.

(11) Način provedbe ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 7.

(1) Porezna osnovica iz članka 5. ovoga Zakona povećava se:

1. za rashode od vrijednosnih usklađenja dionica i udjela (nerealizirani gubici), ako su bili iskazani u rashodima,
2. za svotu amortizacije iznad svota propisanih u članku 12. ovoga Zakona,
3. za 70% troškova reprezentacije (ugošćenja, darova sa ili bez utisnutog znaka tvrtke ili proizvoda, troškova odmora, športa, rekreacije i razonode, zakupa automobila, plovila, zrakoplova, kuća za odmor), u visini troškova nastalih iz poslovnog odnosa s poslovnim partnerom,
4. za 30% troškova, osim troškova osiguranja i kamata, nastalih u svezi s vlastitim ili unajmljenim motornim vozilima i drugim sredstvima za osobni prijevoz (osobni automobil, plovilo, helikopter, zrakoplov i sl.) poslovnih, rukovodnih i drugih zaposlenih osoba, ako se na osnovi korištenja sredstava za osobni prijevoz ne utvrđuje plaća,
5. za manjkove na imovini iznad visine utvrđene odlukom Hrvatske gospodarske komore, odnosno Hrvatske obrtničke komore, u smislu propisa o porezu na dodanu vrijednost, po kojoj osnovi se ne plaća porez na dohodak,
6. za troškove prisilne naplate poreza ili drugih davanja,
7. za kazne koje izriče mjerodavno tijelo,
8. za zatezne kamate između povezanih osoba,
9. za povlastice i druge oblike imovinskih koristi danih fizičkim ili pravnim osobama da nastane, odnosno ne nastane određeni događaj, tj. da se određena radnja obavi, primjerice, bolje ili brže nego inače ili da se propusti obaviti,
10. za darovanja iznad svote iz stavka 7. i 8. ovoga članka,
11. za kamate koje nisu porezno priznati rashod prema odredbama ovoga Zakona,

12. za rashode utvrđene u postupku nadzora s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, porezom na dohodak, prirezom porezu na dohodak, te obveznim doprinosima koji su nastali u svezi skrivenih isplata dobiti, te izuzimanja dioničara, članova društva i fizičkih osoba koje obavljaju samostalnu djelatnost od koje se plaća porez na dobit, te s njima povezanim osobama,

13. za sve druge rashode koji nisu izravno u svezi s ostvarivanjem dobiti i druge svote povećanja porezne osnovice, a koji nisu bili uključeni u poreznu osnovicu.

(2) Za rashode iz stavka 1. ovoga članka, osim za rashode iz točke 9. i 12. toga stavka, ne povećava se porezna osnovica kada se sukladno Zakonu o porezu na dohodak obračunava i plaća porez na dohodak.

(3) U troškove iz stavka 1. točke 4. ovoga članka spadaju troškovi s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost, prema statusu pojedinog sredstva:

1. za sredstva u vlasništvu poreznog obveznika troškovi goriva i ulja, održavanja i popravaka, registracije i amortizacije,

2. za rent-a-car usluge zaračunana naknada uvećana za troškove goriva,

3. za vozila u najmu trošak naknade po ugovoru, trošak goriva i održavanja te svi drugi troškovi koje po ugovoru o najmu snosi korisnik najma, a kod financijskog najma trošak amortizacije.

(4) Brisani.

(5) Brisani.

(6) Iznimno od stavka 1. točke 3. ovoga članka, ne smatraju se reprezentacijom proizvodi i roba iz asortimana poreznog obveznika prilagođeni za te svrhe s oznakom »nije za prodaju«, te drugi reklamni predmeti s nazivom tvrtke, proizvoda i drugog oblika reklame (čaše, pepeljare, stolnjaci, podmetači, olovke, rokovnici, upaljači, privjesci i slično) dani za uporabu u prodajnom prostoru kupca, a ako se daju potrošačima, ne smatraju se reprezentacijom ako je njihova pojedinačna vrijednost bez poreza na dodanu vrijednost do 160,00 kuna.

(7) Darovanjima iz stavka 1. točke 10. ovoga članka smatraju se darovanja u naravi ili novcu, učinjena u tuzemstvu za kulturne, znanstvene, odgojno-obrazovne, zdravstvene, humanitarne, sportske, vjerske, ekološke i druge općekorisne svrhe udrugama i drugim osobama koje navedene djelatnosti obavljaju u skladu s posebnim propisima, ako su veća od 2% prihoda ostvarenog u prethodnoj godini. Iznimno, svota može biti i veća od 2% prihoda prethodne godine ako je dana prema odlukama nadležnih ministarstva o provedbi financiranja posebnih programa i akcija.

(8) U darovanja iz stavka 7. ovoga članka spada i plaćanje troškova za zdravstvene potrebe fizičkih osoba (operativne zahvate, liječenja, nabavu lijekova i ortopedskih pomagala) rješavanje kojih nije plaćeno osnovnim, dopunskim, dodatnim i privatnim zdravstvenim osiguranjem niti na teret sredstava fizičke osobe, a pod uvjetom da je darovanje odnosno plaćanje troškova obavljeno na žiroračun primatelja dara ili zdravstvene ustanove te na temelju vjerodostojnih isprava.

(9) Porezna osnovica povećava se za privremeno nepriznate rashode.

Članak 9.

(1) Vrijednosna usklađenja po osnovi ispravka vrijednosti potraživanja od kupaca za isporučena dobra i obavljene usluge, priznaju se kao rashod ako je od dospijeća potraživanja do kraja poreznog razdoblja proteklo više od 60 dana, a ista nisu naplaćena do petnaestog dana prije dana podnošenja porezne prijave. Svote vrijednosnih usklađenja potraživanja od kupaca iskazane u prethodnim poreznim razdobljima kao porezno priznati rashod uključuju se u prihode, ako do trenutka nastupa zastare prava na naplatu nije postupljeno na način propisan u stavku 2. ovoga članka.

(2) Vrijednosno usklađenje potraživanja priznaje se ako je potraživanje evidentirano u poslovnim knjigama kao prihod i ako su obavljene sve radnje za osiguranje naplate duga, pažnjom dobrog gospodarstvenika.

(3) Smatra se da su obavljene radnje iz stavka 2. ovoga članka ako su potraživanja utužena ili se zbog njih vodi ovršni postupak, ako su prijavljena u stečajnom postupku nad dužnikom ili ako je postignuta nagodba s dužnikom, koji nije fizička osoba ili povezana osoba, u postupku sanacije ili stečaja.

(4) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka, priznaje se otpis potraživanja od nepovezanih osoba, koja su zastarjela i koja u svakom pojedinom poreznom razdoblju ne prelaze 5.000,00 kuna po pojedinom dužniku koji nije fizička osoba.

(5) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode kreditne institucije uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane fizičke osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih stambenih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da je otpis proveden radi olakšanja otplate kredita korisnicima kojima iznos mjesečne otplatne rate ugrožava osnovne životne potrebe, odnosno kako bi se spriječilo provođenje ovrhe od strane kreditne institucije nad jedinom stambenom nekretninom u kojoj korisnik kredita ima prijavljeno prebivalište i u kojoj trajno boravi.

(6) Kreditna institucija može primijeniti odredbe o priznavanju otpisa potraživanja iz stavka 5. ovoga članka i iz drugih ekonomskih, odnosno gospodarskih i socijalno opravdanih razloga, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, pod uvjetom da ih primijeni na isti način na sve korisnike stambenih kredita.

(7) Iznimno od odredbe stavka 3. ovoga članka i članka 10. stavka 1. ovoga Zakona, u porezno priznate rashode uključuje se iznos otpisa potraživanja od nepovezane osobe, u skladu s kriterijima i postupcima kreditne institucije, po osnovi odobrenih poduzetničkih kredita, te dospjele kamate iskazane u prihodima do trenutka otpisa ako je utvrđeno da obveze po odobrenim kreditima bitno ugrožavaju razvoj investicijskih projekata ili bitno ugrožavaju nastavak poduzetničke aktivnosti, odnosno dovode do prestanka obavljanja djelatnosti.

Članak 14.

(1) Pri utvrđivanju prihoda od kamata na dane zajmove kod povezanih osoba obračunava se kamata najmanje do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(2) Pri utvrđivanju rashoda od kamata na primljene zajmove kod povezanih osoba, priznaju se

obračunane kamate najviše do visine kamatne stope koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba u trenutku odobrenja zajma.

(3) Kamatnu stopu iz stavka 1. i 2. ovoga članka određuje i objavljuje ministar financija, prije početka poreznog razdoblja u kojem će se koristiti, vodeći pritom računa da se radi o kamatnoj stopi koja se ostvaruje u usporedivim okolnostima ili koja bi se ostvarila između nepovezanih osoba.

(4) Odredbe ovoga članka odnose se i na povezane osobe iz članka 13. stavka 5. ovoga Zakona.

Članak 16.

(1) Obveznik poreza na dohodak koji postaje obveznikom poreza na dobit mora na prvi dan poreznog razdoblja za koje utvrđuje porez na dobit sastaviti početnu bilancu i nastaviti voditi poslovne knjige prema propisima o računovodstvu.

(2) Na kraju prvoga poreznog razdoblja za koje utvrđuje osnovicu poreza na dobit, utvrđena dobit uvećava se (+) i umanjuje se (-) za u nastavku navedene pozicije iz početne bilance:

- + vrijednost zatečenih zaliha
- + dani predujmovi za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za robu i usluge
- + potraživanja od kupaca za prodane predmete dugotrajne imovine iz popisa dugotrajne imovine
- + aktivna vremenska razgraničenja
- + zahtjevi za povrat poreza na promet i istovrsnih poreza
- obveze prema dobavljačima za robu i usluge
- obveze za primljene predujmove od kupaca za robu i usluge
- pasivna vremenska razgraničenja
- dugoročna rezerviranja
- obveze za porez na promet i istovrsne poreze.

(3) Početnu bilancu iz stavka 1. ovoga članka obveznik dostavlja uz prijavu poreza na dobit Poreznoj upravi.

Članak 28.

Porez na dobit plaća se po stopi 20% na utvrđenu poreznu osnovicu.

V.a POREZNE OLAKŠICE I OSLOBOĐENJA ZA POREZNE OBVEZNIKE KOJI OBAVLJAJU DJELATNOST NA POTPOMOŠNUTIM PODRUČJIMA

Članak 28.a

(1) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u I. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske i na području Grada Vukovara utvrđenog prema posebnom

propisu o obnovi i razvoju Grada Vukovara, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, ne plaćaju porez na dobit.

(2) Porezni obveznici koji obavljaju djelatnost na području jedinica lokalne samouprave razvrstanih u II. skupinu po stupnju razvijenosti prema posebnom propisu o regionalnom razvoju Republike Hrvatske, a koji zapošljavaju više od pet zaposlenika u radnom odnosu na neodređeno vrijeme, pri čemu više od 50 % zaposlenika ima prebivalište i borave na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara, plaćaju 50 % od propisane stope poreza.

(3) Iznos oslobođenja od plaćanja poreza na dobit iz stavaka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se u skladu s odgovarajućim pravilima o potporama male vrijednosti.

(4) Smatra se da porezni obveznik iz stavaka 1. i 2. ovoga članka zapošljava na neodređeno vrijeme zaposlenika ako je isti proveo u radnom odnosu kod poreznog obveznika i imao prebivalište i boravio na potpomognutim područjima jedinica lokalne samouprave, odnosno na području Grada Vukovara najmanje devet mjeseci u poreznom razdoblju.

(5) Način ostvarivanja porezne olakšice iz stavaka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se Pravilnikom o načinu ostvarivanja poreznih olakšica od obavljanja djelatnosti na potpomognutim područjima koji donosi ministar financija uz suglasnost ministra nadležnog za regionalni razvoj.

Članak 31.

(1) Porez po odbitku u smislu ovoga Zakona jest porez kojim se oporezuje dobit koju ostvari nerezident u Republici Hrvatskoj.

(2) Porezni obveznik poreza po odbitku je isplatitelj.

(3) Porezna osnovica poreza po odbitku je bruto iznos naknade koju tuzemni isplatitelj plaća nerezidentu – inozemnom primatelju.

(4) Porez po odbitku iz stavka 1. ovoga članka plaća se na kamate, dividende, udjele u dobiti te na autorska prava i druga prava intelektualnog vlasništva (prava na reprodukciju, patente, licencije, zaštitni znak, dizajn ili model, proizvodni postupak, proizvodne formule, nacrt, plan, industrijsko ili znanstveno iskustvo i druga slična prava) koje se plaćaju inozemnim osobama koje nisu fizičke osobe.

(5) Iznimno od odredaba stavka 4. ovoga članka, porez po odbitku ne plaća se na kamate isplaćene:

1. na robne kredite za kupnju dobara koja obvezniku služe za obavljanje djelatnosti,
2. na kredite koje daje inozemna banka ili druga financijska institucija,
3. imateljima obveznica, državnih i korporativnih, inozemnim pravnim osobama.

(6) Porez po odbitku plaća se i na usluge istraživanja tržišta, poreznog i poslovnog savjetovanja i revizorske usluge, plaćene inozemnim osobama.

(7) Porez po odbitku plaća se po stopi od 15% osim za dividende i udjele u dobiti na koje se porez po odbitku plaća po stopi od 12%.

(8) Porez po odbitku plaćaju i poslovne jedinice inozemnog poduzetnika kada plaćaju naknade iz stavka 4. ovoga članka matičnom poduzeću.

(9) Iznimno od stavka 8. ovoga članka, ako se naknada pripisuje kao prihod tuzemnoj poslovnoj jedinici inozemnog poduzetnika, ne plaća se porez po odbitku.

(10) Porez po odbitku plaća se po stopi od 20 % na sve vrste usluga koje nisu navedene u ovome članku Zakona, a koje su plaćene osobama koje imaju sjedište ili mjesto stvarne uprave, odnosno nadzora poslovanja u državama koje se smatraju poreznim utočištima ili financijskim centrima, osim država članica Europske unije te država s kojima je Republika Hrvatska sklopila i primjenjuje ugovore o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a država je objavljena na Popisu država koji donosi ministar financija i koji se objavljuje na mrežnim stranicama Ministarstva financija i Porezne uprave Republike Hrvatske.

(11) Iznimno od odredbi stavka 4. ovoga članka porez po odbitku na dividende i udjele u dobiti ne plaća se kada se dobit koristi na način propisan člankom 6. stavkom 1. točkom 6. ovoga Zakona.

Članak 34.

(1) Porezni obveznik plaća predujam poreza mjesečno do kraja mjeseca za prethodni mjesec. Iznos mjesečnog predujma poreza utvrđuje se na osnovi podataka iskazanih u poreznoj prijavi za prethodno porezno razdoblje tako da se porezna obveza utvrdi bez umanjenja porezne osnovice za iznose iskazanih poreznih olakšica, s izuzetkom poreznih olakšica koje se mogu odobriti za više poreznih razdoblja te se tako utvrđena porezna obveza dijeli s brojem mjeseci istog razdoblja.

(2) Porezna uprava može, na temelju obavljenog nadzora ili na temelju drugih raspoloživih podataka o poslovanju poreznog obveznika, te na zahtjev poreznog obveznika, rješenjem izmijeniti visinu mjesečnih predujmova poreza na dobit.

(3) Porezni obveznik koji počinje obavljati djelatnost ne plaća predujmove do prve porezne prijave.

(4) Poreznom obvezniku kojemu je prestala mogućnost prenošenja gubitka, visinu predujma do prvog podnošenja porezne prijave određuje Porezna uprava na temelju procijenjene mogućnosti ostvarenja dobiti. Procjena predujma utvrđuje se prema postignutom rezultatu poslovanja po isteku tri mjeseca.

Članak 38.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 200.000,00 kuna kaznit će se pravna osoba i fizička osoba obveznik poreza na dobit:

1. ako ne utvrdi poreznu osnovicu sukladno odredbama ovoga Zakona (članak 5. stavci 1., 2. i 4.),
2. ako ne utvrdi u propisanom roku obvezu poreza po odbitku u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ga ne uplati u utvrđenoj svoti (članak 31.),
3. ako nakon isteka razdoblja utvrđivanja poreza ne utvrdi poreznu obvezu u skladu s odredbama ovoga Zakona ili ne uplati porez u utvrđenoj svoti i u propisanom roku (članak 32.),
4. ako u propisanom roku ne uplati predujam poreza (članak 34. stavak 1.),
5. ako ne izvijesti Poreznu upravu u slučaju promjene pravnog oblika, likvidacije, stečaja, spajanja, pripajanja ili podjele u propisanom roku (članak 39. stavak 1.).

(2) Novčanom kaznom u iznosu od 2.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi za prekršaje iz stavka 1. ovoga članka.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

Obrazac izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit

Zakoni koji nisu bili u postupku procjene učinaka propisa objavljeni su na Internet stranicama Ministarstvo financija, Porezne uprave, a primjedbe i prijedlozi zaprimani su putem Ureda ravnatelja. Održano je internetsko savjetovanje/javna rasprava o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakon o porezu na dobit. Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću započelo je 4. studenog 2016. godine, a trajalo je do 21. studenog 2016. godine.

Obrazac izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU		
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit	
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo financija, Porezna uprava	
Svrha dokumenta	Izvješćivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit	
Datum dokumenta	21. studeni, 2016	
Verzija dokumenta	1.	
Vrsta dokumenta	Izvješće	
Naziv nacrtu zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit	
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Donosi se ad hoc, nije bio u godišnjem planu	
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrtu	Ministarstvo financija, Porezna uprava	
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrtu?	Stručna javnost, porezni savjetnici, članovi akademske zajednice	
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na	Da	www.porezna-uprava.hr
	Javna rasprava trajala je 18 dana, odnosno	www.porezna-uprava.hr

<p>kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?</p>	<p>od 4. studenog do 21. studenog 2016. godine</p>	
<p>Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?</p>	<p>Privatni poduzetnik, Hrvatski centar za zadružno poduzetništvo</p>	
<p>Razlozi neprihvatanja pojedinih primjedbi zainteresirane javnosti na određene odredbe nacрта</p>	<p>Primjedbom koja se odnosi na snižavanje porezne stope s 20% na 18% i 12% uz ukidanje olakšica za reinvestiranu dobit i slobodne zone izraženo je mišljenje da predložene promjene ne stvaraju interes malih poduzetnika za povećanje ulaganja i nova zapošljavanja za razliku od postojećih zakonskih odredbi poreza koje se primjenjuju od 2012. godine.</p> <p>Odgovor: Izmjene i dopune zakona o porezu na dobit predložene su u sklopu cjelovite porezne reforme kojoj je bio cilj pojednostavljene poreznog sustava i konačno ukupno smanjenje poreznog tereta za sve porezne obveznike. Naime, prosječan broj korisnika porezne olakšice za reinvestiranu dobit iznosi je od 0,7 do 1,5 %. Porezna olakšica za slobodne zone se ne ukida ovim zakonom već je to pravo isteklo sukladno Zakonu o slobodnim zonama.</p> <p>Primjedba u kojoj se ističe da zadruge kao pravne osobe svojim poslovanjem stvaraju imovinu koja služi i pripada zajednici i da one utemeljeno očekuju od zajednice (države) kompenzaciju na ime toga, u obliku oslobođenja poreza na dobit na ime dijela ostvarene dobiti zadruge koja se izdvaja za razvoj zadruge.</p> <p>Odgovor: Ustrojstveni oblik zadruge nije polazna osnovica za utvrđivanja plaćanja ili ne plaćanja poreza na dobit. Naime, zadruge obavljaju gospodarsku djelatnost i sudjeluju u tržišnoj utakmici te su zbog obveze zaštite tržišnog natjecanja obveznici poreza na dobit, stoga nije moguće propisati porezno izuzeće. Isto tako, u nekim slučajevima su i druge načelno neprofitne organizacije obveznici poreza na dobit.</p>	
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>	